STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE, PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

9/2022

Otče Roberte,
dne 28. září se dožíváte významného životního výročí 50 let.
Děkujeme za všechnu práci, kterou jste pro nás odvedl – zvláště v posledním roce, kdy jste vedl strážnickou farnost. Díky za Vaši trpělivost, ochotu naslouchat a vlídné jednání.
Ze srdce Vám přejeme hojné Boží požehnání pro každý den, pevné zdraví a láskyplnou ochranu Panny Marie.

Otče Lukáši,
vítáme Vás zpátky ve Strážnici!
Děkujeme za všechnu dobrou vůli, s níž přebíráte vedení farnosti. Ať Vám s tím Pán Bůh pomáhá, dá Vám k tomu potřebné dary Ducha svatého a taktéž pevné zdraví, abyste byl dobrým pastýřem k Boží i svojí radosti.

Duchovní slovo

Milí čtenáři Studánky,

ještě jednou se chci s vámi podělit slovem, které jsem pronesl na Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, během „domácí“ pouti. Jsem vděčný Pánu Bohu, že jsem se mohl vrátit do Strážnice na naši mariánskou pouť. Chtěl jsem se vámi podělit o několik myšlenek, jak vnímám službu správce farnosti a na jaké oblasti a věci bych se chtěl soustředit. Prosím vás o modlitbu a zároveň slibuji, že také já budu na vás pamatovat během každodenní modlitby.

Váš otec Lukáš.

„Radujme se všichni ve spojení s Pánem a oslavujme Pannu Marii; vždyť z jejího nanebevzetí se radují i andělé.“ Tak zní jeden z liturgických textů dnešní slavnosti

Nanebevzetí. Dnešní slavnost spojuje nebe i zemi. Opět nám připomíná, že smyslem a cílem našeho pozemského putování je nebe, věčný život, spása duše. Že to, co je pozemské, není všechno. Že jsou životní pravdy, které převyšují naše lidské chápání. Nanebevzetí Bohorodičky je jednou z pravd víry, kdy náš rozum musí v pokoře pokleknout před Boží všemohoucností. Ne že by tato pravda víry byla proti rozumu, ale naše lidské chápání je konfrontováno s tajemstvím víry. Opět můžeme oslavovat Boží milosrdenství, které se smilovává nad lidstvím. Samotná Marie (jak jsme před chvílí slyšeli v textu evangelia) oslavuje Boha slovy: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, (protože) ujal se (nás) a pamatoval na své milosrdenství“. A my jako farní společenství se můžeme zapojit do tohoto chvalozpěvu Panny Marie. Vždyť oslavovat Boha a jemu děkovat, prosit a odprošovat je základním a nejdůležitějším posláním křesťanů.

Pokud toužíme po živém společenství, bez rozdílů a škatulkování, musíme začít u modlitby.

V Národní syntéze synodálních skupin se na začátku píše: „Za východisko synodality v církvi účastníci pokládají osobní vztah k Bohu. Vyjadřují touhu po autenticky žité víře, niterné modlitbě a duchovním růstu“. Není divu, že dnešní text evangelia, Mariin chvalozpěv (latinsky Magnificat), se církev modlí každý den během modlitby nešpor (večerních chval). Pokud toužíme po živém společenství, po společenství Bohem milovaných bratří a sester, bez žádných rozdílů a škatulkování, musíme začít u modlitby.

Ve 20 let starém dokumentu Kněz, pastýř a vůdce farního společenství, se píše: „Dříve než začneme plánovat konkrétní iniciativy, je třeba rozvinout duchovní život společenství“. Tentýž římský dokument, schválený sv. papežem Janem Pavlem II., pokračuje: „Opravdová pastorační péče farního společenství předpokládá autentickou pedagogiku modlitby, katechezi o důležitosti nedělní a také každodenní mše svaté, o společné a individuální adoraci Nejsvětější svátosti, o častém přistupování ke svátosti smíření, o duchovním vedení, o mariánské úctě a následování příkladu světců. (…) duše každého apoštolátu vyrůstá z důvěrného vztahu s Bohem, z toho, že ničemu není přikládána vyšší důležitost než láska ke Kristu“. Všechny tyto duchovní prvky a nabídka nám nebudou chybět.

Se zájmem jsem v posledním čísle Studánky přečetl synodní závěry z naší farnosti. Skupinky měly přemýšlet nad tématem: Dialog v církvi a ve společnosti. Je tam pár myšlenek a nápadů, které se určitě dají využít během příprav nového pastoračního plánu farnosti; zamyslíme se nad tím se členy farní rady (na toto setkání zvu v pátek 16. září). Mám osobní pocit, že mi v těchto závěrech chybělo upozornění a vyzdvižení pravdy, že veškerý dialog v církvi se začíná dialogem s Bohem, chybělo mi tam zdůraznění modlitebního a liturgického života ve farnosti. Žádná obnova nebude úspěšná, pokud nebude zahájená modlitbou. Je to stará pravda, která je potvrzována zkušeností církve. Přece nechceme z farnosti udělat pouhý spolek aktivit. Abych byl dobře pochopený: aktivity budou a těším se například na obnovení přerušených setkávání (besed) seniorů, biblických hodin, chci se věnovat charitě a spolupracovat na charitativních projektech města, pozvu na pravidelná setkávání vysokoškolskou a pracující mládež (samozřejmě se

těším na pokračování spolča pro deváťáky a středoškolské žáky), před dvěma lety (na podzim před covidem) se objevila žádost o modlitební a formační setkávání pro mladé muže. Budu pokračovat v přípravě mládeže na přijetí svátosti biřmování (už dnes jim připomeňte, že setkání přihlášených a ještě nepřihlášených biřmovanců bude v sobotu 17.9.). Takže těch nápadů a návrhů určitě chybět nebude, ale také musíme pamatovat na čas, lidské síly a také často na finanční možnosti.

Maria, která svým chvalozpěvem děkuje Bohu, zároveň začíná pomáhat Alžbětě.

Myslíme na ostatní spolky a společenství, na ministranty a lektory, na všechny pečující o farní hudbu, výzdobu, technickou údržbu a úklid kostelů. Těším se na spolupráci s Orelskou jednotou a s Rodinným centrem. Chci, aby mezi-farní časopis Studánka byl místem povzbuzení a výměny zkušeností víry. Budu se těšit na farní poutní a poznávací zájezdy a výlety. Nezapomínejme na otevřenou otázku oprav kostelů a stav farní pokladny (přebírám farnost se stavem účtů 170.000 Kč). Jsem rád, že ve spolupráci s petrovskou obcí se podařilo zahájit dlouho připravovaný projekt oprav střechy kostela v Petrově, že na podzim budeme pokračovat v opravě kostela sv. Martina (letos to bude výměna elektroinstalace a příprava kostela na malování interiéru), samozřejmě nadále budeme hledat řešení technických problémů s vlhkostí v kostele Panny Marie (dnes už víme, že hlavním problémem je vysoký stav vody v Baťově kanálu). Velmi si vážím spolupráce se samosprávou, a to nejenom v oblasti oprav kostelů. V některém podzimním čísle Studánky se budu chtít podělit o nejnovější informace ohledně stavu oprav a stavebních projektů. S ekonomickou radou se vrátíme k otázce oprav Spolku a zahájení přestavby objektu na víceúčelový farní sál (jak jsem se informoval, projektová kancelář z Prahy, kterou jsme oslovili před 2 lety, má připravené dva návrhy projektů přestavby Spolku, ale zatím ještě nebyli osloveni, aby mohli tyto projekty předložit ekonomické radě).

Pamatujme na naše nemocné a nemohoucí farníky, jejich jedinou aktivitou je modlitba a přinášené oběti. To je ta nejdůležitější a nejpodstatnější aktivita.

Jak sami vidíte, těchto různorodých aktivit je hodně, a těším se na naši spolupráci. Myslím na naše nejmladší farníky a v první řadě prosím rodiče, aby pamatovali na „dětské“ mše sv. (ano, budeme pokračovat v projektu, který se rozjel na žádost mladých maminek a „dětské“ mše sv. budeme sloužit ve středu odpoledne) a mládež budu zvát na mládežnické mše sv. v sobotní večery. Tento týden chceme dořešit rozvrh náboženství (už teď děkuji katechetům, kteří v novém školním roce budou pokračovat ve výuce náboženství) a se spolubratry v komunitě chceme doladit a dopracovat pastorační podzimní plán.

Jsem si vědom toho, že jsem nepojmenoval tady všechny důležité (nebo méně důležité, ale ne nepodstatné věci). Těším se na každou konstruktivní myšlenku, radu a nápovědu. Těším se na každého, kdo se bude chtít zapojit a pomáhat. Velmi vás žádám a prosím, abyste

veškeré nápady a myšlenky, kterými chcete obohatit celou farnost, v první řadě směřovali k naší řeholní komunitě, abychom to mohli promýšlet a zapracovat do života všech nám svěřených farností. Prosím, mějte na zřeteli, že naše čtyřčlenná komunita slouží v 5 obcích.

A abychom se vrátili k myšlence farnosti jako společenství modlitby, chci, abychom pamatovali na naše nemocné a nemohoucí farníky, kterých jedinou aktivitou je modlitba a přinášené oběti za celé naše společenství. To je ta nejdůležitější a nejpodstatnější aktivita a my, (jakž takž) zdraví, se učme od nich vytrvalosti v modlitbě. Prosím, pozdravujte vaše nemocné, pamatujte na nemocné ve vašem okolí. Jestli je někdo, kdo potřebuje službu kněze, okamžitě nám to nahlaste – děkujeme! Snažme se všichni zapojit do živého společenství, abychom byli obohacením jeden pro druhého. Tak, jak jsme to slyšeli v dnešním evangeliu: Maria, která svým chvalozpěvem děkuje Bohu, zároveň začíná pomáhat Alžbětě. Bohu díky za to, že víra se nevyjadřuje počtem a množstvím. Často slepé lpění na číslech a počtech je nejnápadnější alibi pro absenci víry. Varujme se toho! Místo počtů se snažme vidět a být vnímaví pro konkrétního člověka a jeho životní příběh. Víra spočívá v důvěrném vztahu s Bohem, v pohledu, v postoji, skutcích, v kvalitě úsměvu více než v prohlášeních a proklamacích.

Ať dobrý Bůh nám k tomu pomáhá a naše patronka Panna Maria Nanebevzatá nás zahrnuje svou ochranou a přímluvou. Amen. otec Lukáš st.

FARNOST STRÁŽNICE

Farní informace Strážnice + Petrov.

1) Všechny zářijové akce jsou rozepsány v tabulce v tomto čísle Studánky – pozorně si je přečtěte ☺.

2) Od neděle 18. 9. začínáme sloužit mše sv. podle běžného rozpisu; nejdůležitější změny: nedělní mše sv. v Petrově bude v 9 hod.; ve Strážnici ve středy bude pouze „dětská“ mše sv. v 17:30 hod. a ve čtvrtek místo večerní mše sv. bude ranní bohoslužba v 8 hod.

3) Veřejné hodiny v kanceláři: od pondělí do pátku v dopoledních hodinách v kanceláři je farní asistentka Marie Janíková, otec Lukáš st. vás bude čekat v kanceláři v pátek od 17 do 18 hod. (případné změny budeme hlásit v nedělních ohláškách).
4) Podrobný rozpis farních akcí (do konce letošního roku) bude v říjnovém čísle Studánky; po projednání farního kalendáře na setkání farní rady, které se bude konat v pátek 16. 9.
5) Na podzim se budou konat volby nové pastorační farní rady; termín voleb vyhlásíme s předstihem, ale už dnes můžete uvažovat o vhodných kandidátech do farní rady.
6) V sobotu 17. 9. na faře se bude konat setkání biřmovanců; otec Lukáš st. srdečně zve na pokračování přípravy už přihlášené a ještě nepřihlášené biřmovance.
7) V Petrově můžete přispět do kasičky na farní pohoštění po hodové mši sv.

8) Už dnes chceme pozvat na setkání naše akolyty; setkání se bude konat v pátek 7. října; v 18:30 hod. mše sv. za akolyty a jejich rodiny a pak přátelské posezení na faře (poznámka: nevečeřet ☺).
9) Srdečně zveme kluky, kteří by chtěli začít službu u oltáře; uvítáme každého, kdo chce posílit zástup našich milých ministrantů; první setkání bude v sobotu 24.9. v kostele Panny Marie.
10) Úmysly na poslední čtvrtletí letošního roku budeme brát v 2. polovině září; protože teď můžeme sloužit víc mší sv., nabízíme vám možnost nahlášení úmyslů bez konkrétního termínu; na lístek nám napište úmysl, na který chcete, aby byla odsloužená mše sv. a připište tam vaše mobilní číslo; my se vám ozveme den před tím, než budeme sloužit vaši mši sv.
11) Návštěvy nemocných nahlašujte takto: Strážnice (město) otec Lukáš st., Strážnice (Domov pro seniory) otec Robert, Petrov otec Lukáš ml.
12) Aktuální informace sledujte na piaristestraznice.cz.

Pravidelná nabídka pro děti a mládež na školní rok

Dětské mše svaté:
Strážnice – středa 17,30 hod (od 7. září). Před ní scholička od 16,45 hod.
Petrov – čtvrtek 17,30 hod (od 15. září), od 17,00 hod nácvik scholy
Ministrantské schůzky – sobota 9,00 hod, kostel Panny Marie Strážnice (od 24. září)
Spolčo pro mládež – sobota od 20 hodin, na oratorce u Panny Marie nebo v Sudoměřicích (od října)

Výuka náboženství

ZŠ M. Kudeříkové
1.tř. čtvrtek 12:00; L. Rosíková
2.tř. středa 12:00; otec David
3.tř. úterý 13:00; otec Lukáš st.
4.tř. čtvrtek 13:00; L. Rosíková
5.tř. pondělí 13:00; M. Šimšová
6.+7.tř. pondělí 13:50; M. Šimšová
8.+9.tř. úterý 13:50; otec Lukáš st.

ZŠ Školní ul.
1.+2.tř. pondělí 11:35; otec Lukáš ml.
3.tř. čtvrtek 11.35; otec Lukáš st.
4.+5.tř. čtvrtek 13:00; otec Robert
6.+7.tř.; A. Nekarda (termín bude upřesněn)
8.+9.tř čtvrtek 7:00; otec Robert

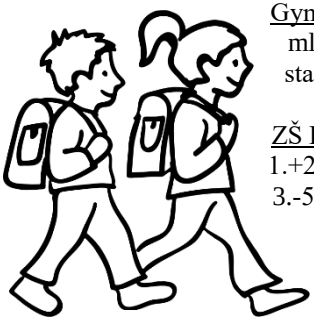

Gymnázium Strážnice
mladší třídy (prima + sekunda); úterý 7:00; otec Lukáš st.
starší třídy; čtvrtek 7:00; otec Lukáš st.

ZŠ Petrov
1.+2. tř. čtvrtek 13:20; H. Cábová
3.-5.tř. středa 13:20; H. Cábová

FARNOST RADĚJOV

Indiánská fara

Letošní indiánská fara měla téma Biblické příběhy.V pondělí jsme společně s dětmi zahájili tábor a potom už se věnovali tématu stvoření světa. Táborníci zjistili, co všechno Bůh stvořil a zkoušeli tvořit stejné věci jako Bůh, třeba člověka nebo sázeli rostliny. V úterý zase pomáhali Noemovi stavět archu a zachránit všechna zvířata, taky si vyrobili loďky, které jsme pak společně

pouštěli po potoce. Ve středu si děti při procházce kolem Žerotína zjistili, co to znamená, když uděláme nějaký hřích a že Ježíš nás vždycky všechny zachrání a odpustí nám. Potom vedoucí zahráli divadlo o pokušení na poušti, a nakonec ho hrály i děti. Společně jsme i s rodiči prožili mši svatou a celý den zakončili táborákem na faře. Ve čtvrtek celou naši faru ohrožoval Goliáš, a tak si děti vyrobily praky, naučily se bojovat a maskovat, a nakonec toho Goliáše porazily a pořádně to oslavily. V pátek jsme šli na výlet na Salaš. Ale nejprve přišel Mojžíš a vyvedl nás jako Izraelity na poušť. Po celém dni na poušti a výletu děti dobyly zemi zaslíbenou. Sobotu jsme prožili v zemi zaslíbené, rozloučili se mezi sebou a taky s táborem. Taky se rozloučili se mnou jako s hlavní vedoucí, protože příští rok už bude tábor vést někdo jiný. Přes veškerý program a všechno co děti zažily, tak nejoblíbenější stejně byla Vybiška a Belgie. Dětem i vedoucím se to moc líbilo. A já moc děkuji za krásný tábor, milé kuchařky, úžasné děti a ochotné a tolerantní rodiče. A taky všem vedoucím.

Tereza Winklerová

Posila ministrantů

Matouš 19,14 - Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně – vždyť právě takovým patří nebeské království!“ LP

Výuka náboženství Radějov

ZŠ Radějov
pátek od 13 hod.; otec David
2. stupeň ZŠ – náboženství na faře; pátek po mši sv.; otec Lukáš ml.

FARNOST SUDOMĚŘICE

Setkání ministrantů v Sudoměřicích

V pondělí 22.8. jsme v Sudoměřicích hostovali Celostátní setkání piaristických ministrantů. Začali jsme bohatou mší svatou, jejíž součástí byl i liturgický průvod se všemi ministranty. Mši celebroval o. Dawid Bartochowski, koncelebrovali o. Lukáš Zaraś a o. Lukáš Karpinski, který měl i promluvu pro ministranty. I přes nepříznivé počasí program pokračoval v tělocvičně, kde jsme se nejprve poznali a dali si jmenovky. Poté se rozdělili do týmů, ve kterých jsme soutěžili ve sportovních aktivitách. Bylo zajištěno bohaté občerstvení a nechyběly ani špekáčky, které sice nebyly na ohni ale i tak jsme si na nich pochutnali. Po odměnění všech zúčastněných a obdarování památeční plackou, následovalo zakončení děkovnou modlitbou v kostele. Na závěr všem o. Dawid udělil požehnání. Děkujeme všem zúčastněným a také těm, kteří pomohli s přípravami. Těšíme se na další podobné akce. Staňa Podkalský

Pravidelné akce během školního roku

MISIJNÍ KLUBKO – schůzky budou probíhat 1x za 14 dnů v přístavbě kostela a to ve středu v 17 hodin. První schůzka se uskuteční 7.9. 2022. Kontaktní osoba Kateřina Janečková.

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY – budou probíhat 1x za 14 dnů v přístavbě kostela a to v sobotu v 9 hodin. První schůzka proběhne 10.9.2022. Kontaktní osoba Stanislav Podkalský.

SPOLČO MLÁDEŽE – setkání probíhá každou sobotu ve 20 hodin a to buď v přístavbě kostela v Sudoměřicích a nebo na oratorce ve Strážnici. Mládež se vždy dopředu domluví, kde se spolčo uskuteční. Kontaktní osoba Stanislav Podkalský.

DĚTSKÉ MŠE SV. – budou probíhat každý pátek v 17,30 hod. První dětská mše svatá proběhne 16.9.2022.
SCHÓLA – (děti a mládež) nácvik písní proběhne vždy 30 minut před dětskou mší svatou. Kontaktní osoba Michaela Janečková

CHRÁMOVÝ SBOR – (mládež i dospělí) zpěv při nedělních bohoslužbách. Nácvik 20 minut před bohoslužbou v přístavbě kostela. Noví členové vítáni . Kontaktní osoba Michaela Janečková.

Výuka náboženství - ZŠ Sudoměřice

1. tř. pondělí 12,45 hod, M. Tomšejová
2. tř. pondělí 13,30 hod, M. Tomšejová
3.tř. čtvrtek 14:00; otec David
4.+5. tř. čtvrtek 13:15; otec David

Jak bylo v Africe - rozhovor

V červenci, na svátek sv. Cyrila a Metoděje, se vrátila ze Zambie výprava z misijní cesty. Navštívila místa, která díky dlouhodobé práci manželů Janečkových ze Sudoměřic získávají podporu pro nejchudší obyvatele a díky které se podařilo postavit kostelík a rozestavět školní prostory pro děti a obyvatele v chudé oblasti Zambie.

Katka Janečková, která je srdcem a motorem této práce, s sebou "na zkušenou do světa" vzala dva studenty - syna Jožku a jeho kamaráda Tondu Cába ze Strážnice. Čtvrtým členem výpravy byla paní Kristina Simonová ze Slovenska.

<u>Vítejte doma! Jaké to bylo v Africe?</u>

Jožka: Když jsme letadlem přistáli v hlavním městě Lusace, ocitli jsme se v úplně jiném světě. Začalo to volantem na levé straně – a vlastně všechno ostatní potom probíhalo úplně protichůdně, než jsme zvyklí. První pokutu jsme dostali už po ujetí 200 metrů. :-).

Tonda: Z letiště v hlavním městě Lusace bylo ještě 600 km na místo, kde jsme pak pobývali. Cestou bylo co sledovat - auta naložená různými náklady tak, že doslova

přetékala, lidí na korbě tolik, kolik se vešlo. Potkávali jsme ženy s velkými nádobami na hlavách, ve kterých přinášejí vodu od studny. Na kolech tam dokážou převézt snad všechno - třeba dvě živé kozy nebo prase.
Jožka: Velká města jsou možná ještě trošku podobná tomu, na co jsme v Evropě zvyklí. Viděli jsme i obchody typu našich supermarketů. Ale lidé do nich v podstatě nechodí nebo koupí jednu, případně dvě věci, protože je to pro ně příliš drahé. Ceny jsou asi jako u nás, ale jejich příjmy jsou mnoho-mnohonásobně nižší. Jak se však vzdaluješ od města, je to více jiné.

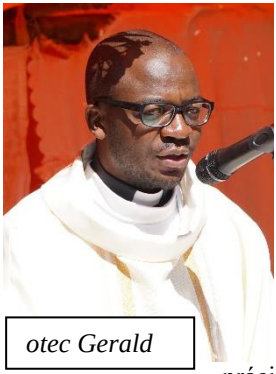

otec Gerald

Co třeba?
Tonda: Třeba silnice. Divili jsme se otci Geraldovi, který nás vezl autem, jak zvláštně používá blinkry. Vysvětlil nám, že si tak dávají protijedoucí auta navzájem vědět, z které strany se mají objet - cesta je totiž tak děravá, že se nejede v jízdním pruhu, ale tam, kde to zrovna jde. Někde jsme raději jeli vedle silnice, protože to bylo lepší. Jedeš, jedeš, pak dáš přednost 30 kravám a vjedeš na fotbalové hřiště. Všichni přestanou hrát, nechají tě projet a hrají dál.

Kdo se o vás staral?
Katka: Po příletu se nás ujal tým lidí, kteří s námi dělají už léta práci kolem projektu v Zambii. Byla to skupina asi 8 lidí - znáte z nich Johna Zimbu, otce Geralda a otce Bernarda, protože před pár lety pobývali delší čas v Sudoměřicích. Všichni se o nás starali velice pěkně - nejen tito lidé, ale i ostatní, se kterými jsme se setkali.

Takto připravují ženy před domem jídlo. Chudí lidé jedí jednou denně, a to stále stejné jídlo z uvařené kukuřice.

Která místa jste navštívili?
Katka: Důležitým místem naší návštěvy byl kostel v Kachingwe a musím říct, že to byl jeden z nejkrásnějších zážitků. Jedná se o ten kostel, který byl postaven díky dárcům od nás. My jsme v něm byli na mši svaté dožínkové, kterou sloužil otec Bernard a otec Gerald. Africká mše svatá je plná zpěvu. Ten den byla navíc ozvláštněná dary, které přinesli lidé ze své úrody. V kostele bylo velké množství pytlů sóje, kukuřice a jiných plodin - to lidé věnovali církvi. Tak ji podporují z toho, co mají. Tentokrát ale přinesli velké množství darů i pro nás. Otec Bernard nám vysvětloval, že jsou opravdu vděční za to, že jsme jim umožnili postavit kostel u nich v buši. Jinak

by museli přecházet horu, aby se dostali do nejbližšího kostela.
Pro mě to bylo velmi emotivní - stojíš tam a najednou si uvědomíš, že ty dary přinesli z vděčnosti, pro nás. Přebírala jsem trsy banánů, dýně, pytle buráků, dýňového listí, cukrovou třtinu…a věděla jsem, že na čestném místě se mnou by tu měl stát můj manžel, naše děti a děti ze sudoměřického misijního klubka, které byly u úplného začátku Kachingwe a Chiparamby. Že tam stojíme ne za sebe, ale jako zástupci každého dárce.

My jsme samozřejmě přivezli do Zambie také mnoho darů - zejména výukové pomůcky, bohoslužebné i praktické věci. Do tohoto kostela jsme dali darem ručně malovaný kříž, který si tam hned zavěsili. Mají v kostele i naše pražské Jezulátko, které jsme jim darovali v roce 2017.
Při návštěvě pana biskupa G.Z.Lungu jsme předali finanční dar diecézi Chipata, který jsme získali od dárců z našich farností a od pana děkana Václava Vrby. Nechali jsme v Zambii odsloužit několik mší svatých, především za všechny dárce a lidi dobré vůle.

Nechci být indiskrétní, ale co jste udělali s dary, které jste v kostele dostali?
Katka: Roztřídili jsme, co jsme schopni uvařit a sníst. Ostatní dary jsme v Zambii dali kněžím, ať je použijí podle znalosti místních poměrů. Je mnoho zážitků, které lze slovy jen těžko popsat, natož předat. Obdarovávání, které jsme zde prožili, patří mezi ně.

Příjezd bělochů byl vždycky událostí, na kterou se seběhly všechny děti. Budova vlevo je "naše" škola – nově postavená..

Jožka: V těchto darech jsme dostali celý pytel s arašídy. Napadlo nás poskytnout je jednomu místnímu chlapci, aby nám je vyloupal ze slupek za nějaké peníze. Byl moc šťastný, že si něco vydělal. Vyprávěl nám, že co se mu podaří ve městě vydělat, posílá své matce do rodné vesnice na obživu. Zemřel mu otec, takže starost o rodinu přešla na něj jako nejstaršího syna.

Tonda: Některé z darů jsme přivezli domů, aby mohly být použity dále při vyprávění o Zambii. Tak se dostaly například na Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové, kde na workshopu mladí vařili zambijská jídla z těchto surovin.

Katka: Dary, které nám byly dány s díky a s vděčností, měly velký přesah. Mohli jsme se podělit s mladými z celé ČR a podat svědectví na setkání CSM s mottem „Vstaň, udělám z Tebe svědka - Buď svědkem doma.“

Jak pokračovala vaše cesta?
Tonda: Nejdelší souvislý čas jsme strávili ve škole v Chiparambě.

Moment - tady je potřeba udělat malou rekapitulaci. Katko, mohla bys nás provést tím, co jste od začátku vaší práce pro zambijské lidi už zbudovali?
Katka: V roce 2015 jsme se rozhodli svými aktivitami pomoci otci Bernardovi k získání peněz na stavbu kostela v Kachingwe. Díky vstřícnosti Sudoměřičanů, našich přátel a štědrosti dalších farností, se nasbíralo tolik, že po postavení kostela zbyly ještě nějaké finance. Po domluvě s otcem Bernardem jsme se rozhodli pro pomoc se stavbou školy v Chiparambě. Nadále jsme v naší farnosti a okolí podnikali misijní aktivity, abychom nasbírali na budovu školy.
Tamní lidé už měli pro školu připravené základy, vyráběli a pálili si cihly. Bez financí si však nemohli nakoupit např. cement, díly na střechu, okna ani dveře a tak stavbu dokončit.

Budova „naší“ školy, která byla postavena jako první. Vzadu vidíte kuchyň, kde se dětem denně připravuje jedno jídlo z Maryś Meals.

Pro Mary´s meals, kterou jsme do naší školy přizvali, se nám podařilo přistavět kuchyň, která byla podmínkou pro podávání jednoho jídla denně dětem v nejchudších zemích světa. A protože místo našeho působení začalo vzkvétat a zvyšuje se počet dětí, které chodí do školy, podpořili jsme stavbu druhé budovy. Ta se nyní, za naší účasti, slavnostně otevřela. Přesto se pořád část dětí učí pod stromem, protože je jich víc než kapacita budov.

Jak vnímají místní rodiče vzdělávání svých dětí? Jsou rádi?

Katka: Děti doma často nemají co jíst. Když dostanou ve škole jedno jídlo denně, je to velká motivace pro rodiče, aby je do školy poslali. Přesto to dělají spíše uvědomělí rodiče, kteří vidí, že děti čeká nějaká budoucnost, že vzdělání je dobré a důležité. Mnozí rodiče nedají děti do školy, protože je pro ně významná dětská pomoc doma - práce na poli, sbírání dřeva, péče o mladší sourozence, nošení vody od studny… Nám se to tak nezdá, ale oni mají opravdu kolem obživy moc práce: když chtějí vařit, musí jít ke studni pro vodu. Musí si nasbírat dřevo. Rozdělat oheň a čekat, až začne vřít voda… V posledních letech ale rodiče začínají vidět, že škola už nejsou jen nějaké slaměné přístřešky, už má určitou úroveň a děti v ní dostanou vzdělání a najíst - a to je pro ně motivace.

Tonda: Popravdě, bylo tíživé vidět, co je pro ně standardem. Ale oni vše přijímají velmi vděčně.

Jaké jsou jejich děti?

Tonda: Naprosto bezprostřední. Strávili jsme s nimi několik dní. Ve škole probíhal program pro ženy. A děti z vesnice neustále nakukovaly oknem a vyrušovaly. Byly ještě malí, tak asi 1. stupeň základní školy. Šli jsme s Jožkou za nimi a hráli si. Neustále jich byl kolem nás chumel a každý den jich přibývalo. Nejraději byly, když jsme jim házeli balonek. Všichni ho chtěli chytit.

Jaké mají hračky?

Jožka: Balonky z igelitu spečeného nad ohněm, převázané čím to šlo. Jeden kluk měl kanystr a na něm kolečka z PET láhve. Tahal ho s sebou. Jiný tahal za sebou poleno na provázku. A pneumatiky poháněné klackem, ty asi zná z afrických fotek každý.

Jak jsou děti v těchto chudobných oblastech zdravé?

Katka: Tam, kde máme školu, lidé nemají možnosti a prostředky se o děti řádně postarat. Děti kašlou, takže se šíří různá respirační onemocnění. Velmi často mají na nohách nebo ve vlasech vředy plné prachu, zkrátka jsou různě nemocné. Samozřejmě na tom nese velký díl i nedostatečná výživa. Proto je důležité zaměřit naši pomoc i tímto směrem.

Katko, ty jsi byla na těchto místech už v roce 2017. Co se tam z Tvého pohledu změnilo?

Můžu říci, že se změnilo mnoho v Kachingwe i Chiparambě. Dílo, které jsme před lety započali, změnilo život mnoha lidem a především dětem. Je to však jen začátek, aby se těmto lidem upravila životní úroveň. Nás v tomto směru čeká ještě spousta práce a je pro nás velkou výzvou to, že místní jsou připravení a ochotní si změny, které se jim nabízí, tvořit sami. Je jisté, že pomoc velmi potřebují. A při naší návštěvě jsme se přesvědčili, že jsou za ni velmi vděční.

Děti stojí po vyučování řadu na jídlo – každé s kelímkem, do kterého dostane kaši.

<u>Můžeš nám přiblížit i nějakou konkrétní změnu a konkrétní pomoc?</u>

Mění se jejich postoj ke vzdělání a gramotnosti. Ale tím, že do školy chodí čím dál více dětí, je třeba i více pomoci. Před pěti lety tam bylo 150 dětí, nyní je jich více než 400. Je potřeba pro ně přistavět další budovy.

Velký problém je v nedostatku učitelů. Nyní má jeden učitel na starosti 130 žáků. V buši totiž mezi negramotnými těžce naleznete kvalifikovaného učitele. Nyní máme přislíbených 5 nových učitelů - to by každá třída měla svého. Pro tyto vzdělané lidi z města je ale překážkou vzdálenost, proto je potřeba připravit jim zázemí. Pokud se to podaří, pak tito učitelé budou bydlet s místními a učit je i další potřebné dovednosti.

<u>Je to jenom taková vize anebo se na tom už pracuje?</u>

Naše návštěva je velmi namotivovala. Povzbudili jsme je svou přítomností. Když zjistili, že by mohli přijít další učitelé, začali vyrábět cihly na ubytování pro ně. Před pár dny nám dokonce už poslali fotku velkého množství cihel, které suší a pálí, aby mohli stavět.

Slouží škola jen dětem?
Katka: Ne, chodí tam i ženy a učí se šít na šicích strojích. Ale všechno je to v začátku, žádná z nich nikdy předtím takový stroj neviděla. Některé jsou opravdu šikovné. My jsme tento odpolední program pro ženy navštívili a ony nám ušily látkové kabelky. Další den jsme měli naopak my program pro ně, v němž jsme jim předávali různé vědomosti v oblasti zdraví a výživy. Byly to opravdu krásné chvíle, které jsme zakončili zpěvem a tancem.

Co jste ještě zažili?
Tonda: Velkým zážitkem byly jejich dlouhé mše svaté plné zpěvu. Na Boží Tělo trvala mše pět hodin. Mše svatá je pro ně krásná a významná chvíle - připravují se nácvikem zpěvu celou sobotu, pak se v neděli sejdou a chystají se znovu na mši. Všichni při mši zpívají, tančí nebo se pohupují v rytmu. Pro nás je nezvyklé i to, že když přijede kněz s hodinovým zpožděním, nikdo to nevidí jako problém. Prostě se začne, až tam je. Oni do té doby zpívají a jsou rádi, že jsou spolu. Jejich život je nastavený jinak, proto i čas vnímají jinak.

Jožka: Taková úsměvná epizodka - na jedné mši svaté jsme byli v takovém přístřešku. Naše auto stálo hned vedle. A najednou žuch - opice začaly skákat ze střechy na naše auto. Bylo celé poťapané jejich nohama, roztrhly nám sedačku. Jindy nám zase ukradly banány a okurky. Naštěstí opodál ležící foťák nechaly na pokoji.

Mše svatá na Boží Tělo

Plánujete nějakou besedu, kde byste povyprávěli další své

zážitky?
Ano, připravujeme to na říjen kolem misijní neděle. Konkrétně v pátek 21. října ve Strážnici, po večerní mši svaté v kostele Panny Marie v 19,15 hod. V Sudoměřicích v neděli 23.října v 17 hodin v kostele. Promítneme při ní i videa a fotografie, které jsme tam pořídili. Něco se slovy těžko popisuje - určitě víc než slova napoví třeba video houfu dětí utíkajících za naším autem, když nás vyprovázely anebo jejich pokusy zpívat českou písničku…

Krásnou částí mše bylo přinášení evangeliáře – malé děvče jej drželo nad hlavou, tančilo a na všechny strany jej ukazovalo.

Děkujeme, že jste se s námi rozdělili…
Katka: Omlouvám se, že skáču do řeči, ale jedna důležitá věc mi ještě leží na srdci. Chci vyjádřit velké díky všem, kteří se za nás modlili. Opravdu jsme cítili podporu i požehnání, které jsme potřebovali. Občas situace nebyly lehké, ale stabilitu nám dávala jistota, že na nás doma myslí lidé v modlitbách - i sestřičky ve Šternberku a také mladí ze spolča mládeže. Těm zvlášť děkuji - rozdělili si mezi sebou před naším odjezdem služby a každý den se za nás pomodlil někdo z nich. Na to jsem si hodně často vzpomněla, že opravdu každý den na nás někdo myslí, to bylo super, moc děkujeme. Za celou dobu jsme nezažili takovou situaci, která by nás přímo ohrozila. Pán Bůh nás opravdu chránil.
Také velké díky všem dárcům, kteří finančně podporují naši práci. Každému z nich bych přála vidět vděčnost obdarovaných na vlastní oči. Děkujeme!

Co říct na závěr? Když nasypete do nádoby s vodou různé věci a důkladně rukou rozmícháte, víří volně v jejím objemu věci malé i velké, těžké i lehké. Až vodu necháte ustát, věci se samy uspořádají a zaujmou své místo.
Stejně je tomu i s našimi cestovateli. Z rozvířených dojmů těsně po návratu se nyní začínají usazovat ty velké. Není to ani ochutnávka housenek, ani sloni a žirafy… To vše zůstává v pozadí. Nejhlubším dojmem bylo setkávání s místními lidmi, s dětmi ve škole - v celé jejich kráse i celé jejich chudobě. Jako když se zblízka díváš na člověka a náhle v něm poznáš svého bratra, na kterém ti záleží.

„…budou se divit a říkat: Kdy jsme tě viděli hladového?“

Potřebné v Zambii a kněze v diecézi Chipata můžete podpořit libovolnou částkou na č.ú. 123-1856160217/0100. Ze srdce děkujeme.
Kontakt : Kateřina Janečková / Chiparamba z.s.
FB: Chiparamba Trust Organisation, Chiparamba z.s. -hc-

Knihovna křesťanské literatury

Spolkový dům, Masarykova 370, Strážnice
vás po prázdninové přestávce zve k návštěvě naší knihovny - zahajujeme v pondělí 5. září 2022. Provozní doba beze změny: pondělí a středa 9,30 - 11,00 , úterý 16,00 – 17,00

Úmysly apoštolátu modlitby

Úmysl papeže: Za zrušení trestu smrti
Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozuje nedotknutelnost a důstojnost osoby.
Národní úmysl: Za synodní proces
Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

Okénko do strážnické charity

Charita Strážnice

Milí čtenáři Studánky,

chtěla bych Vás touto cestou informovat o aktivitách, které jsme během uplynulých měsíců podnikli a především také o akcích, které se na podzim ještě chystáme uspořádat.

Abychom mohli účelně pomáhat všem osobám, které se nacházejí v nepříznivé sociální situaci, zřídili jsme sklad humanitární pomoci, který se nachází ve Strážnici na Dúbravě 1480. Protože pro nás bylo provozně velmi náročné, aby na výdejním místě byl stále někdo přítomen, nyní z humanitárního skladu vydáváme potřebnou pomoc pouze na základě písemné žádosti zaslané na email: teres@straznice.charita.cz, nebo po předchozí telefonické domluvě se sociální pracovnicí na čísle: 734 369 659. Podmínky pro vydání materiální či potravinové pomoci jsou jednotné pro všechny osoby v nouzi, před výdejem

pomoci provádí sociální pracovnice šetření, zjišťuje konkrétní potřebnost a aktuální příjmy i výdaje osob, které nás o humanitární pomoc žádají. Na skladě nám s přípravou výdeje pomoci stále vypomáhají dobrovolníci, bez jejichž pomoci bychom se neobešli. Tímto bych našim dobrovolnicím chtěla moc poděkovat za jejich ochotu pomáhat společně s námi.

Protože předpokládáme, že spolu s neustále se zvyšujícími náklady na bydlení, energie a potraviny, bude potřeba v podzimních měsících více se zaměřit na pomoc seniorům, maminkám samoživitelkám a sociálně slabým rodinám, chystáme se vytipovat tyto potřebné osoby žijící v našem regionu, pomoci jim s vyřízením příspěvků na bydlení a celkovým zvládnutím jejich nelehké situace. Také plánujeme od září pořádat pravidelné měsíční bazary oblečení, kde by si tyto potřebné osoby mohly pořídit oblečení z druhé ruky za symbolické ceny.

Pro osoby s uděleným vízem dočasné ochrany pořádáme pravidelné multikulturní akce, které napomáhají k začleňování těchto osob do naší společnosti. Během léta proběhly dvě akce tohoto charakteru. Jedna byla zaměřena na předání informací uprchlíkům ohledně nových podmínek po uplynutí 150 dnů od udělení víza o dočasné ochraně, nutnosti nahlášení se na Úřad práce a informace k placení zdravotního pojištění. Druhou akcí jsme chtěli docílit sblížení našich dětí s dětmi uprchlíků a pomoci jim v překonání jazykové bariéry formou her a společně stráveného času. Za spolupráci při těchto akcích bych chtěla moc poděkovat Ing. Zemánkovi ze zdejšího Domu dětí a mládeže a také paní Blaženě Bučkové z Centra pro rodinu ve Strážnici. Do konce roku 2022 plánujeme uspořádat ještě čtyři akce s podobným zaměřením.

V rámci projektu Péče o pečující plánujeme v říjnu uspořádat besedu k podpoře všech, kteří pečují o osoby s duševním onemocněním v jejich domácím prostředí. O termínu konání této akce Vás budeme informovat v příštím vydání časopisu.

Mé závěrečné poděkování patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem podporují naše charitní dílo a věnují svůj drahocenný čas pomoci druhým.

Těším se na viděnou při některé z našich akcí a přeji Vám pohodové prožití podzimních dnů.

Za Charitu Strážnice Marie Štípská, ředitelka

Rodinné centrum Strážnice

Nabízíme:

- možnost venkovní relaxace na Zahradě u sv. Martina – prostor pro rodiny
- Kurzy přípravy na manželství (na základě telefonické domluvy)
- inspirace pro manžele k posílení vztahů – Manželské večery při vínečku (nutno se přihlásit)
- základní rodinné poradenství, nasměrování na odborníky

TJ OREL – rozpis kroužků na školní rok 2022/2023

OREL Jednota Strážnice Vás informuje o nabídce kroužků ve školním roce 2022/2023. Začátek všech kroužků bude od půlky září, případně od začátku října 2022. Přesné informace upřesní vedoucí jednotlivých kroužků. Pokud není uvedeno jinak, všechny kroužky budou probíhat na Orlovně Masarykova 381 Strážnice, boční vchod z Uličky.

Mažoretky malé a velké – termín bude upřesněn dle domluvy s vedoucí D. Horákovou, tel: 605 511 668

Cvičení pro seniory – úterý 19:00 – 20:00 – vedoucí p. Kolaja

FS Demižon

- pátek 18:00 – 19:00 přípravka
- pátek 19:00 – 22:00 zkouška – vedoucí J. Rybecký, tel: 720 686 138 a J. Vaďura

DFS Fěrtúšek

- pátek 16:00 - 16:45 nejmenší děti - vedoucí Pavla Vašíčková, tel:773 750 633 a V. Adamcová
- 16:00 - 16:45 větší děti - vedoucí Petra Adamcová, Marie Vajčnerová
- 17:00 -18:00 starší děti - vedoucí P. Vašíčková, P. Adamcová, M. Vajčnerová
- výuka cifer - Petr Bačík
- 16. září 2022 proběhne zahajovací táborák na Zahradě u sv. Martina od 17:00 pro stávající i nové členy

Cvičení s dětmi – pondělí – 17:00 – 18:00 – tělocvična ZŠ Školní, vedoucí I. Neumannová, tel: 724 910 912 a J. Tomšej, tel: 602 504 567

Sálový fotbal 1. a 2. stupeň ZŠ – pondělí – 18:00 – 19:00 – vedoucí J. Dobiš a M. Jamný, tělocvična ZŠ Školní, při pěkném počasí probíhají tréninky na Orlovně na hřišti (pondělí 17:00 – 19:00)

Gymnastika – pátek 14:45 – 16:00 - vedoucí R. Škoda, tel: 731 077 895

Lakros – středa 16:30 – 18:00, pátek 16:30 – 18:00 – vedoucí M. Neumann, tel: 775 104 172

Kondiční běh – termín bude ještě upřesněn, vedoucí M. Neumann, tel: 775 104 172, běhá se pravidelně 2x týdně, 2 kategorie:

- Muži (začátečníci + mírně pokročilí)
- Ženy (začátečníci + mírně pokročilí)

Trampolínky pro děti 6 - 14 let – sobota 10:00 – 12:00, vedoucí K. Klepáčová, tel: 739 624 162

Termíny a začátky cvičení budou upřesněny během měsíce září, podrobnosti budeme aktualizovat na webových stránkách: www.orelstr.cz (nové webové stránky jsou momentálně ve výstavbě). V případě dotazů můžete kontaktovat přímo vedoucí nebo email: orel.straznice@seznam.cz, popř. tel: 602 504 567.

Za TJ OREL Strážnice starosta Jan Tomšej

JÍZDA ŠKOLNÍM ROKEM

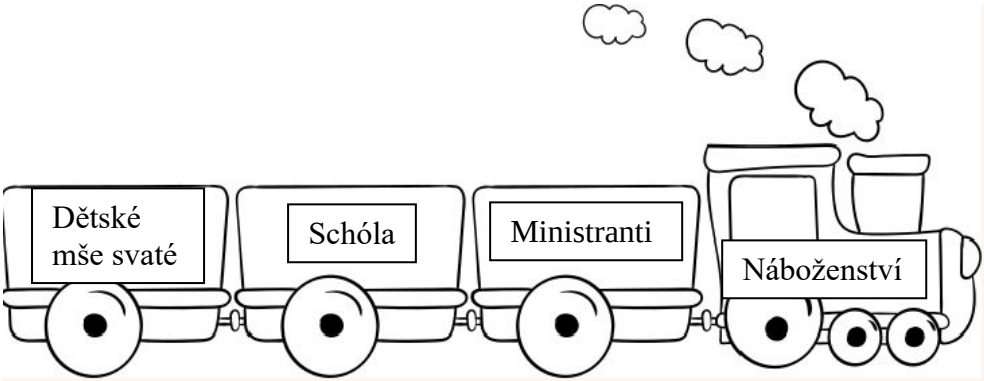

DO KTERÉHO VAGÓNKU NASEDNEŠ TY?

Vybarvi vagónek, do kterého by ses šel podívat. Obrázek přines do sakristie před první dětskou mší svatou.

Zvesela do školy:

Povídá pan učitel Pepíčkovi: „Doufám, že tě už nikdy neuvidím opisovat.“
Pepíček na to: „Já taky doufám.“

Učitel se ptá prvňáčka:
„Tomášku, doma se také modlíš před jídlem?“
„Ne, to jen ve školní jídelně, maminka vaří dobře.“

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.
Vychází 4.9.2022 , náklad 630 kusů, příští číslo vyjde 2.10.2022, uzávěrka příspěvků je 23.9.
Tisk: Tiskárna Sukupovi. Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz . Webové stránky: www.piaristestraznice.cz
Farnost Strážnice - číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819
Farnost Radějov - číslo účtu 1443763319/0800
Farnost Sudoměřice - číslo účtu 6132491339/0800.